

tian les esquelles d' unes vaques que hi pasturaban; per les clotades ressonaban les fines notes d' un cant que enamoraba, tot poesia, no hi faltaba res més per arrodonir aquell quadro de mitjes tintes, d' un clar y oscur mal definit, que aquella veu d' àngel, per lo fina, per lo natural, per l' hermosura d' aquelles salemes ó rossegades y per la forsa d' aquells aguts que 'l ressó repetia tres vegades allunyant-los part d' allà de les montanyes del Corp y del Croscat.

Sant, Sant, Sant, cantaba aquella musa, de la que 'n prou feynes n' ovi-raban el contorn al mitg de la broma baixa y després de marcada y molt escaygu-la pausa reprenia 'l cant *Senyor Deu dels exercits...* Era un trissagi! ¡peró, quin trissagi! Veniu compositors, veniu à cassá ab nosaltres y 'l sentiréu, aquelles armonies arriban al cel, veniu poetes, veniu y veureu al mitg d' aquell turó emboyrat la verdadera poesia, veuréu à la criatura adornada ab les gales de la bella natura en seductor y no menos cert desvari, cantant alabances al Divi Criador que 'n aquells moments deixá veurer com se gronxaba entre 'l polssim de la boyra lo gloria de *que están plens lo cels y la terra*: veniu à veurer à n' aquella musa de 30 anys, alta, hermosa à toç serho, vestida sencilla, neta, cossada al istil de nostres pageses, blanca com la neu, veniu que la veuréu sortir de la boyra sense parar de cantar, ab els ulls al cel, riallera, ab un bastó à l' espatlla y les mans penjat de cada cap.

Nosaltres la contemplavam muts com trascaba lleugera y descalsa pel mitg de la bronsa, més tant bon punt ens vegé se 'n torná bosch amunt ab les vaques, la boyra apenas ens deixaba veurer la seva silueta, quant tornaban à retrunyer per aquella diversa les melodies d' aquell trissagi.

Els gossos encalsavan dintre la fageda, hi correguerem y vinga tiros y xiulets, cop de saltar parets y xorrechs y al ferse fosch quan tornabam de la cassera encara reteniam y retindrém sempre més aquelles hermoses notes de la mestressa de l' hostel dels que pobreta, van dirnos que s' habia tornat boija: sembla que no pot esser. L' impresió fou tant hermosa com trista, patética.

M.

SECCIÓ COMARCAL.

CAMPRODÓN.

17 d' Octubre.

La fira del dia 15 que aquí vulgarment s' anomena fira de Sta. Teresa no estigué molt concorreguda contribuhintí lo desapacible del temps; apesar d' aixó el bestiar que més abundaba eran mules y tocinos que 's pagaban à bons preus.

La pluja que pausadament caygué durant tot el dissapte dia 13 se convertí en neu à les més elevades montanyes causant un cambi soptat de temperatura.

La societat coral la Camprodonense està fent tots els preparatius perque la seva festa que celebrarà el dia 29 del corrent resulti de les millors que aquí 's fan à fi de conseguir tal objecte, la secció de cant ja fa molts dies que està ensejant un ofici, la secció dramática prepara grans funcions y la junta d' obsequis se desfá perque 's fassin bons balls.

El corresponsal.

BANYOLAS.

18 d' Octubre.

Al tractarse en la nostra corporació del programa de les festes, s' acordá redactar-lo en castellá, per més que 'ls nostres companys que forman la minoria y que son quatre gats, socis de nostra Lliga, en protestaren, pero com que son en minoria res pogueren fer, es alló, qui te més forsa guanya.